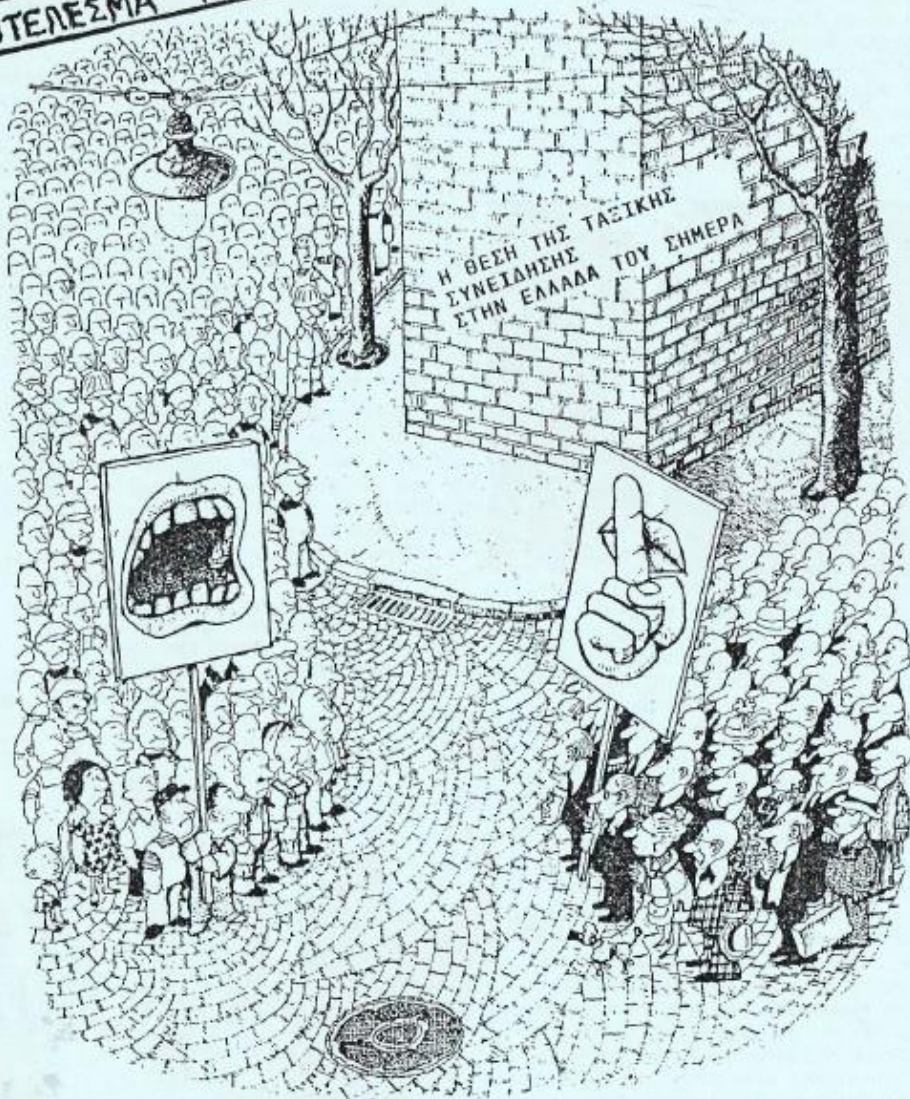

Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΤΑΣΙΚΗΣ
ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ

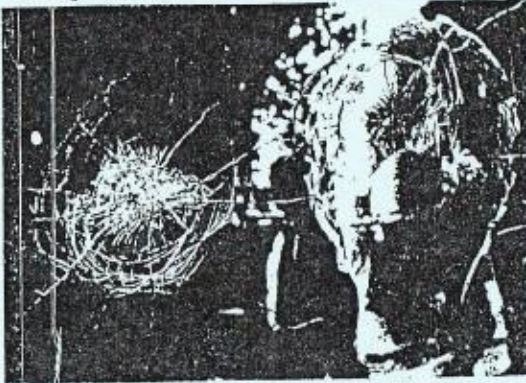
ΑΠΟΤΥΠΩΜΑ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΜΙΑΣ ΑΥΤΟΝΕΡΓΕΙΑΣ - ΤΕΥΧΟΣ: 1ο - ΔΡΑΧΜΕΣ: ΚΑΜΙΑ

Αγνοώντας όλες εκείνες τις καταστάσεις και τα φαινόμενα που μαζί συνθέτουν τις άλλες κοινωνίες, το μόνο που μας μένει να κάνουμε είναι να γράψουμε λίγα πράγματα για το "πιστεύουμε σε σχέση με το αν και πως υπάρχει σήμερα η ταξική συνείδηση στις ελληνικές κοινωνίες, είτε αυτές είναι χωριά, είτε πόλεις, είτε πάλι κατι το ενδιάμεσο, δηλαδή με μια λέξη κωμπολείς.

Η αρχαία τάξη-και αρχαία τάξη είναι ο-λοι αυτοί που εξουσιάζουν, και αυτοί που εξουσιάζονται είναι όσοι έχουν πολιτική νομική ή κοινωνική εξουσία, δηλαδή η μεγαλοαστική και η αστική τάξη (στις δυο αυτές κοινωνικές τάξεις ανήκουν και οι πολιτικοί)- χρησιμοποιεί διαφορά "τεχνασματα" για να διατηρήσει την κυριαρχία της. Η κυριαρχία της λοιπόν εδραϊώνεται μέσα από μια σειρά αντιλήψεων και νοσημάτων που εισάγονται στην σκέψη των λαϊκών μαζών όπως π.χ. η υποτιθέμενη "ισονομία", η "ισότητα" δηλαδή όλων των πολιτών απέναντι στους νόμους του κράτους, η δημιουργία της ψευδούς εντύπωσης πως "είναι αναγκαία η ύπαρξη του κράτους, της κυβέρνησης, των νόμων, των χρημάτων για την ομαλή λειτουργία μιας ανθρώπινης κοινωνίας" κ.λ.π.

Οι εξουσιαστές όμως δεν έχουν καταφέρει, προς στιγμήν, να καταπιξουν εντελώς την συνείδηση εκείνη του ανθρώπου που δεν τον αφήνει να ξεχάσει πως ανήκει σε μια κοινωνική τάξη και τα συμφέροντα της τάξης (που ανήκει) είναι αντίστροφα αναλόγα με εκείνα της αντίπαλης τάξης. Φυσικά δεν τίθεται καν ζήτημα αναφοράς κατά πόσο οι εξουσιαστές έχουν σήμερα ταξική συνείδηση -γιατί αν δεν είχαν δεν θα ήταν σήμερα εξουσιαστές- αλλά το πρόβλημα -που αν λυνόταν ίσως σήμαινε το τέλος της εξουσίας και την αρχή μιας ελευθεριακής κοινωνικής οργάνωσης- εντοπίζεται στο φαινόμενο ότι οι εξουσιαζόμενοι, επομένως και εκμεταλλεζόμενοι, δεν έχουν κατανοήσει ποιο είναι το πραγματικό τους συμφέρον και το κυριότερο, πως μπορούν αν το θελήσουν οι ίδιοι να ζήσουν πραγματικά ελεύθεροι. Τουλάχιστον στην ελληνική κοινωνία της εποχής μας, η ταξική συνείδηση δεν είναι ανυπαρκτή αλλά υπάρχει, όχι όπως εννοείται στην κυριολεξία, αλλά σαν ...μοντέλο ταξικής συνείδησης "κοιμμένο και

ραμμένο στα μέτρα" των κατοχών της εξουσίας, συνεπώς και σαν μέσο διατήρησης της κυριαρχίας τους.

Όμως ποιο είναι αυτό το μοντέλο ταξικής συνείδησης;

Η ύπαρξη της ταξικής συνείδησης συνεπάγεται τον αγώνα που κάνει ο "κατοχός" της για να διαφυλάξει τα κερτημένα δικαιώματά του και συγχρόνως να προσπαθήσει να κατέκτησει και αυτά που δικαιούται να έχει αλλά που, προς στιγμήν, στερείται. Η ύπαρξη όμως ενός συγκεκριμένου μοντέλου ταξικής συνείδησης δημιουργημένου από μια κοινωνική τάξη -την αρχαία, καθώς μόνο αυτή δύναται να κάνει κατι τέτοιο- για μια ή περισσότερες άλλες, και παίζοντας σαν τέτοια καθοριστικό ρόλο στις σχέσεις (εργασιακές, πολιτικές και ευρύτερα κοινωνικές) μεταξύ εκμεταλλευτών και εκμεταλλεζομένων είναι αρκετή να διατηρήσει αναμφισβήτητες τις ταξικές διαφορές.

Έχοντας σαν δεδομένο την αντίληψη που δημιουργήσαν οι εξουσιαστές (δεξιοί και αριστεροί) στις εξουσιαζόμενες λαϊκές μάζες πως είναι αδύνατον να υπάρξει κοινωνία χωρίς κράτος, κυβέρνηση, νόμους, κοινωνικές τάξεις, χρήματα, συνάρα κ.ο.κ. συναγεται από κοινού από εξουσιαστές και εξουσιαζόμενους -κι εδώ είναι το πιο τραγικό σημείο της ο-λής υποθέσεως- το συμπέρασμα πως οι ειλγογες θεωρούνται ο μόνος τρόπος για να βελτιω-θούν ΚΑΙ ΟΧΙ ΝΑ ΕΞΑΛΕΙΦΘΟΥΝ οι δυσάρεστες κοινωνικές καταστάσεις που πλαισιώνουν το σύστημα της ανισότητας, επομένως και της εκμεταλλεύσεως

Πιο αναλυτικά: Έχει αποδειχτεί ιστορικά πως όλοι οι πολιτικοί είναι απάτεωνες δηλαδή αυτο που κάνουν είναι να κοροϊδεύουν τον λαό και στην συνέχεια όταν καταφέρουν να καταλάβουν την πολιτική εξουσία να τον κατακλέβουν δια μέσου της φορολογίας και των υψηλών τιμών της αγοράς. Με δικαιολογία τα "αδεια δημοσία ταμεία", τα οποία "αδειάσε η προηγούμενη κυβέρνηση", επιβαρύνουν ακόμα περισσότερο τους εκμεταλλεζομένους. ΚΑΝΕΝΑ ΚΟΜΜΑ, ΟΣΟ "ΚΟΜΜΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ" ΚΑΙ ΑΝ ΕΙΝΑΙ, ΔΕΝ ΕΔΩΣΕ ΚΑΙ ΟΥΤΕ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΔΩΣΕΙ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΗ ΣΤΟΥΣ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΙΑΡΗ ΔΕΣ. Σαν υψίστη αποδειξη μπορεί να θεωρηθεί η οι-

ΑΠΟΤΥΠΩΜΑ - Αποτέλεσμα μιας ΦΥΤΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

κομμενική κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον Ζωλτα, η οποία αν και αποτελούνταν και στηρίζονταν και από τα τρία μεγάλα -σε σχέση με τα άλλα- κομμάτια (Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ, Συνασπισμός) -τα δύο τελευταία μάλιστα το παραπαιζούν... λαϊκά- οι λαϊκές τσέπες αδειάσαν με ακόμα μεγαλύτερη ταχύτητα απ' ό,τι πριν, ενώ οι τσέπες των εξουσιαστών και των εκμεταλευτών, είτε αυτοί ήταν επιχειρηματίες, είτε πολιτικοί ("πράσινοι", "κοκκινοί", "μπλε") συνέχιζαν να μεγιστοποιούν τα κεφάλαια και τις περιουσίες τους.

Οι εκμεταλλευόμενοι κατανοώντας πως είναι τα θύματα, βγαίνουν προς την αντίδραση, αλλά αυτή η λαϊκή δυσαρεσκεία καλουπώνεται στην θεά ενός άλλου πολιτικού αρχηγού-Μεσσία. Τώρα αν αυτός ο πολιτικός αρχηγός -αλλά και ευρύτερα ένα πολιτικό κόμμα- προέρχεται από τον χώρο της δεξιάς ή της αριστεράς, αυτό δεν έχει σχεδόν καμία σημασία για τον απλό "απρόστατευτο" λαό. Γι' αυτό και σήμερα δεν πρέπει να μας κάνει εντύπωση το γεγονός ότι έχουμε στην χώρα αυτή πρωθυπουργό τον Μητσοτάκη και κυβερνώμενο κόμμα την Νέα Δημοκρατία. Προσπαθώντας από την άλλη πλευρά να κατέλαβουν την εξουσία κομμάτια σαν το ΠΑΣΟΚ και τον Συνασπισμό, στον ελλαδικό χώρο πάντα, εισάγουν στις λαϊκές μάζες ένα τρόπο σκέψης και λογικής ο οποίος δεν σχετίζεται με την ταξική συνείδηση που θα πρέπει λογικά να έχει ένας εκμεταλλευόμενος, αλλά με ένα μοντέλο συνείδησης που εξυπηρετεί αρρηγίτα τις επιδιώξεις αυτών των κομμάτων. Ένας "κατόχος" αυτής της συγκεκριμένης σκέψης και λογικής, έχοντας σαν δεδομένα την αδυναμία ύπαρξης μιας κοινωνίας που θα αποφασίζει αυτός για την ίδια του την ζωή και πως το μόνο που του μένει "λογικά" να κάνει είναι να προσπαθήσει να εκλεξεί "το πιο δίκαιο και καλό" κατά την κρίση του κομμάτι, αναποθετεί όλες του τις ελπίδες σ' ένα πολιτικό πρόσωπο και στο κόμμα που προσκείται αυτό και που αυτό το κόμμα προ-

σβενει θεωρίες και ιδέες οι οποίες εμπεριέχουν την μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων. Έτσι ένας οπαδός του ΠΑΣΟΚ ή του Συνασπισμού, συνήθως είναι οπαδός αυτού του κομμάτι γιατί είναι ένας απλός εργάτης ή εργαζόμενος και σαν "λαϊκός άνθρωπος, τα αιτήματα του έχουν πιθανότητες να γίνουν πραγματικότητα μόνο μέσα από ένα φιλολαϊκό κόμμα και όχι από ένα κόμμα που υπερασπίζει το κεφάλαιο, όπως η Ν.Δ." Αυτή η σκέψη είναι τόσο συνηθισμένη σήμερα, που ακριβώς χάρη στο μεγάλο αυτό μέγεθος της, η ιεραρχία των κοινωνικών ρόλων στις σημερινές ταξικές κοινωνίες δεν αμφισβητείται καν και η κυριαρχία των εξουσιαστών, όχι απλώς δεν σιγοτριζεί αλλά και ενδυναμώνεται από τις ίδιες τις λαϊκές μάζες.

Ο ελληνικός λαός απογοητεύθηκε από το ΠΑΣΟΚ και στράφηκε να βρει την "λυτρωση" στο κόμμα της Νέας Δημοκρατίας. Τώρα δυσαρπστημένος και από την Ν.Δ., αναζητά ένα νέο Μεσσία που προφανώς δεν προέρχεται από τον χώρο της Δεξιάς.

Σήμερα, ένα μεγάλο μέρος του λαού πιστεύει πως με το ΠΑΣΟΚ "περνούσε καλύτερα" -ΟΧΙ ΚΑΛΑ- σε σχέση με τώρα που κυβερνά η Νέα Δημοκρατία. Και αυτό ίσως είναι μια αλήθεια αλλά τι αλήθεια;

Το ΠΑΣΟΚ με την πολιτική του, δεν αύξησε τόσο φανερά (στην πραγματικότητα αύξησε) τις ταξικές διαφορές όσο η Νέα Δημοκρατία. Και αυτό γιατί προώθησε ακόμα πιο πολύ τον μικροαστισμό και, συνεπώς, την μικροαστική αντίληψη για όλα τα πράγματα (π.χ. "τίποτα δε μπορεί να αλλάξει", "εμείς θα αλλάξουμε τον κόσμο;" κλπ). Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ σφηνε "πεντε δεκάρες" περισσότερες στην τσέπη του απλού λαϊκού ανθρώπου -που μπορούσαν οι πολιτικοί να του τις κλέψουν κι αυτές με άλλο, πιο εμμέσο ίσως τρόπο - κι έτσι έδινε την ευκαιρία σ' αυτόν να αγοράσει ένα βιουτέο, μια εγχρωμή τηλεόραση ή ένα αυτοκινητάκι. Αυτή η πολιτική καταφερε να κοιμίσει ένα μεγάλο μέρος των κοινωνικών στρωμάτων. Έτσι φτάσαμε σήμερα στο σημείο να είναι, οι περισσότεροι από εκείνους που αποτελούν την εργατική και την αγροτική τάξη, καθώς και τα μικροαστικά στρώματα, χωρίς να είναι οπαδοί του ΠΑΣΟΚ, πιο ικανοποιημένοι

-οχι ικανοποιημένοι- απο την πολιτική του ΠΑΣΟΚ παρα απ'αυτήν της Νέας Δημοκρατίας. Αλλα με "το να μενουμε ικανοποιημένοι μ'ενα σχετικό πλεονεκτημα είναι σαν να αποδεχομαστε την κυριαρχία των δασκάλων, των εργοδοτών και των πολιτικών που μας αρνούνται την δυνατότητα και την ευκαιρία να δράσουμε αυτονομα. Η πολιτική εξουσία είναι είναι απαραίτητα καταπιεστική, κρούποθευτας και διαιωνίζοντας την αγνοία των εξουσιαζομένων, που εναρμονίζουν την συμπεριφορά τους σαν κειθηνιοι υπηκοοι σύμφωνα με εθνικά και κρατικά συνθηματα" (FRANK HARRISON: "Φιλελευθερισμος, Αναρχισμος, Ατομικισμος" -Αυτονομες Εκδόσεις-)

Φυσικά αυτο το μοντελο ταξικής συνειδησης που δημιουργείται και χρησιμοποιείται απο κομματα όπως το ΠΑΣΟΚ και ο Συνασπισμος, δια μεσων των μεσων μαζικής πλυσης εγκεφαλου κυριως, καθε αλλο παρα απειλει την κυριαρχία των εξουσιαστων και αυτο γιατί οι πολιτικοι και τα λοιπα ανωτατα στελεχη αυτων των κομμάτων αφηκουν στην αρχουσα ταξη, είναι δηλαδή οι ιδιοι εξουσιαστες και εκμεταλευτες του λαϊκου ιδρωτα. Αλλα ακομα κι αν υποθεταμε πως υπηρχε ενα κομμα με απειλητικές για την αρχουσα ταξη διαθεσεις, τότε αυτο το κομμα "δεν θα 'χε στον ηλιο μοιρα"

Όμως, στον "κατοχο" αυτου του μοντελου ταξικής συνειδησης, κι οχι της συνειδησης καθ'αυτης που εκπερε να εχει σαν εκμεταλλευομενος, υπαρχει η εξης, κατωκαποιο τροπο αντιφαση: εως προσκαθει να προσπασει τα ταξικά του συμφεροντα δια μεσων ενος κομματος -αν είναι δυνατο να γίνει κατι τετοιο- απο την αλλη μερια, προσκαθει να μεγαλωσει το κοινωνικο του υποβαθρο. Φυσικά το "περασμα" ενος εκμεταλλευομενου απο μια ταξη σε μια αλλη οικονομικα δυνατοτερη είναι δυνατο να πραγματοποιηει μονο δια μεσων της εκμεταλλευσης των αλλων εκμεταλλευομενων-εκτος κι αν ο ενδιαφερομενος για κατι τετοιο κερδισει στο λοττο! Μ'αυτο τον τροπο προωθουνται ταυτοχρονα στις εκμεταλλευομενες ταξεις και ο ανταγωνισμος μεταξυ των εκμεταλλευομενων και -συνεπώς- η διασπαση τους. Κατι τετοιο εχει ολεθριες συνεπειες και στο κατω πασο οι ταξικοί και κοινωνικοί αγώνες των εκμεταλλευομενων είναι αγώνες εναντία στα αφεντικά. Όλα αυτα υπαρχουν σε συνδιασμο με την αγνοία των εκμεταλλευομενων πως

Ο άνθρωπος είναι τύραννος ή σκλάβος με τη δική του θέληση πριν γίνει τύραννος ή σκλάβος από τη μοίρα⁽⁴⁾

η καρδιά του προλετάριου είναι σαν την καρδιά του πλούσιου, άντρο φλυαρού αισθησιασμού, φωλιά βρωμιάς κι υποκρισίας
(P.J. PROUDHON)

υπαρχουν πραγματα στην ζωη -τα πιο σημαντικά- που τα στερεβη η υπαρχη της εξουσίας κι αυτα δεν είναι αλλα απο την ελευθερία, την κοινωνική ισότητα, την ειρηνη και την συλλαγικότητα. Σ'αυτο το σημείο, μπορούμε να θυμηθουμε τον φιλιςταιο που περιγραφει ο Σοπενχάουερ στο βιβλιο του "Αφορισμοι για την φρονηση στην ζωη". Για τον Σοπενχάουερ, το μονο που ενδιαφερει τελικά τον φιλιςταιο ε είναι "να ξεπερασει τους αλλους στον πλουτο, την κοινωνική θεση, στην επιρροη και στην δυναμη, πραγμα που τους κανει να τον σεβονται και να τον εκτιμουν (...). Ποτε δεν σκεφτεται να δωσει την εκτιμηση και τον σεβασμο" τα φυλαει για τον πλουτο, την δυναμη και την επιρροη" γιατί μονο αυτα θεωρει πραγματικά προσοντα και μονο σ'αυτα θα ηθελε να διακριθει. Όλα αυτα προερχονται ακοτο οτι ο φιλιςταιος είναι ενας ανθρωπος χωρις πνευματικές αναγκες"

Η επιθυμία που εκδηλώνεται στον εκμεταλλευομενο για αποκτηση ολο και περισσοτερου πλουτου βρισκεται σε πληρη αντιθεση με την επιθυμία που θα 'πρεπε να εχει ενας εκμεταλλευομενος που δεν είναι αλλη απο εκείνη που επιζητα την ανατροπη του σποιουδηποτε εκμεταλλευτη¹. Οσο ο εξουσιαζομενος αρκείται στο να εκλεγει εκεινους που θα τον κυβερνουν και θα τον εξουσιαζουν², κι οχι απλως δεν αναζητα αλλα ουτε και διανοοειται να επιδιωξει την συγκραση με στιδηποτε τον καταπιεζει και τον κοροϊδευει (το κρατος, την αρχουσα ταξη, τα κομματα) αυτος ο κοσμος θα συνεχισει να πηγαίνει απο το κακο στο χειροτερο και ενοχος γι'αυτο θα'ναι αυτος ο ιδιος

5-4-91

1) "Στο ανισο ασπτημα, η φιλαργυρία υπερισχει και διασπρειει την κρηση μας, εμποδίζοντας την επιτευξη της ευτυχίας μας καθώς πολευουμε για ολο και περισσοτερες ιδιοκτητιες. Ετσι, η πολιτική, η επιστήμη, η θρησκεία και η ιδιοκτητρια λειτουργία ταυτοχρονα και μας εμποδίζουν να ξεφυγουμε απο τον ελιουχισμο της λογικής και την αυταματη και ανηριτη υπακοη στον δασκαλο (εγκοσμία ή θείνη), τον ιδιοκτητη και τον πολιτικό" FR. HARRISON

2) Επιπώημε παραπονω πως εξουσιαστες δεν είναι μονο οι πολιτικοι αλλα ολη η αρχουσα ταξη